

ישעיהו ז"ל

לישעיהו

למרות הבדלי הגילים בינינו, היית לי ישעיהו, חבר ורע
תמיד התעניית, פרגנת, תמיד הארת, בדרך כלל בא' ורק לעיתים רחוקות
בע' וגם זה רק כדי לעזור או להועיל.
תמיד שאלת, רצית לדעת, רצית לחבין, רצית שכולם ידעו, היית מוכן
להסביר.
תמיד דאגת – לאחר, לזקן, לחלש, למקופח וגם לצעיר, בריא ולמצליח,
אבל אף פעם לא לעצמו.

ישעיהו, היית לי חבר קיבוץ לדוגמא, מסור ואכפתי.
עד יומך האחרון השתתפת באספות הכלליות ולא רק כשומע אלא גם
כמגיב, מציע וכמי שרוצה להשפיע.

היית, ישעיהו מאד אכפתי לקיים ויחד עם זה, מאד פתוח לצפוי, לומד,
מקבל, מוכן לשנות ולהשתנות ולהתאים עצמך לרוח הזמן ולמשבי
השינויים.

והכל, תמיד, תמיד בנחת, בנועם, ברוגע, בהבנה, בשלוה.

ישעיהו, היית בשבילי חלק, בלתי נפרד מאשדות יעקב ואם זה נכון שלא
נראה אותך יותר, אם אתה באמת מת הרי גם משהו באשדות יעקב שלי
מת. משהו שלא יחיה עוד לעולם אלה רק בזיכרונותיי הנעימים.

נוח בשלום על משכבך, ישעיהו ידידי, כאן אל מול הנופים שכל-כך אהבת
ונאמר אמן!

לסיום פרידתי ממך אני מבקש לשיר שיר שתמיד שאני שומע אותו אני
חושב עליך, ישעיהו - איש שנוצר לשונו מרע ושפתיו מדבר מרמה, איש
שסר מרע ועושה טוב, מבקש שלום ורדפהו.

נצור לשונך מרע
ושפתך מדבר מרמה
סור מרע ועשה טוב
בקש שלום ורדפהו

מי האיש
החפץ חיים
אוהב ימים
לראות טוב

אוהב וחסר

י'נתן